

טִבִּיב, אֲבֵרָהֶם (חידאן, תימן, ח באדר תר"ן/28.2.1890—

ראשון-לציון, ג באייר תש"י/20.4.1950)

אחיו של מרדכי טביב. למד ב"חדר" ובבית-המדרש
בתימן, וכן עסק במלאכת הצורפות ותיקון כלי-נשק.
עלה ב־1910 ובמשך שנים רבות פועל בראשון-לציון.
משלהי מלחמת-העולם הראשונה בעבודה ציבורית באירגון
עולי-תימן. היה נציגם במוסדות מוניציפאליים, ישוביים
והסתדרותיים. פירסם מאמרים בבעיות התימנים בעיתונות
הארצישראלית ואת הספרים: „גולת תימן” (תרצ"א)
ו„שבי תימן” (תרצ"ב), בנוסף לקונטרסים בעניינים אלה
(„עליית יהודי תימן לארץ ישראל והתיישבותם בה”).
תש"ג). אף היה בעורכי עלונים לענייני התימנים. מעזבונו
נתפרסמו קטעים מחיבורו „בתי-הספר במשפנות התימנים”
בקובץ „הראל” (תשכ"ב, עמ' 280—289).

ש. יבנאלי. כתבים ג, 231—233; י. שפרינצק. בכתב

ובעל-פה, 436—437.